

Understud. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem fra Assens i, at det bedste vilde være, at Teatret blev en saadan Institution, at det styrede sig selv og har sin egen Risiko, mulig med et Tilskud af Staten, og jeg haaber, at naar det ærede Medlem har den Opfattelse, han da ogsaa i Teaterkommissionen vil arbejde i den Retning. Hvis han kan være med til at forelægge os et Forslag i den Retning, kan han være ganske sikker paa at faa min Støtte dertil. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg skulde have badlet den nuværende Ledelse af det kongelige Teater. Jeg vil bede ham se mine Ord efter i Rigsdagstidenden. Jeg udtalte udtrykkeligt, at det var for tidligt at sælde nogen Dom over den nuværende Ledelse. Det eneste, jeg i Forbigaaende bemærkede, var, at der ikke heller nu syntes at være stor Fart i Teatrets Ledelse. Jeg maa tilstaa, jeg troede, det var noget, som alle var enige om. Naar man ser, hvor saa ny Operaer der ere blevne førte frem paa Scenen, og hvor langsomt det er gaaet med Indstuderingen af „Vilde Gylf“ i Sammenligning med dens Indstudering paa andre Teatre i Europa, saa maa man med Rette kunne sige, at stor Fart har der ikke været. I øvrigt mener jeg som sagt, at man maa afvente, hvad denne Ledelse kan gøre ud af Teatret, førend man sælber nogen endelig Dom. Angaaende den elektriske Belysning var det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) meget dristig. Han var aldeles ikke bange for at paatage sig Ansvaret for at udsætte denne Sag. Han havde blot det mod os andre, at vi talte saa meget om den Brandfare, der var i Teatret. Det ærede Medlem mente, man skulde bære ikke tale om Brandfaren. Ja, hvad hjælper det, at man ikke taler om den, naar den er der alligevel? Der er nok en Fugl, som holder meget af at stifte Hovedet i Busten, og tror, at ingen saa kan se den. Men det hjælper den ikke. Brandfaren ved det kongelige Teater er ganske utvivlsom, og den er meget stor. Vi maa sige, det er en stor Lykke, at der hidtil ikke er sket noget galt deroppe. De Forslag, der tidligere have været fremme om at afhjælpe Faren ved Indførelse af elektrisk Lys, have været saa kostbare, som jeg paapegede i Formiddags, at man vel har kunnet forsvare at sige: Nej. Det har været saa dyrt, at vi ikke kunde indlade os derpaa. Men nu foreligger Sagen saaledes, at der i Grunden ikke er Tale om en Foranstaltning, der koster noget, men om en Foranstaltning, hvorved der muligvis endogsaa kan indvindes nogen Fortjeneste, idet Forslaget jo

foreligger saaledes, at man faar Assurancepræmien nedsat med et Beløb, der fuldt ud forrenter Anlægssummen, og saaledes, at man ikke kommer til at betale mere for den aarlige Drift, ja sandsynligvis ogsaa mindre, end man hidtil har betalt for Gasbelysningen. Naar det foreligger saaledes, at det altsaa ikke er en Foranstaltning, der i Virkeligheden koster noget, da have vi, som jeg sagde i Formiddags, fra Flertallets Side ikke ment at turde tage Ansvaret paa os for at lade det blive, som det var. Ja, siger det ærede Medlem, der er endnu ingen Ulykke sket. Men her gælder det gamle Ord, at det er for sent at fæste Brønden til, naar Bærnet er drubnet. Det vilde virkelig være en daarlig Trøst for os, at der hidtil intet er sket, hvis Ulykken maatte netop ramte i det kommende Aar. Jeg gad se den Folkestingsmand, der, hvis der i det kommende Aar skulde ske nogen saadan Ulykke, med Lethed vilde kunne bære Ansvaret for at have stemt imod en Forandring, der havde kunnet afværge Ulykken, uden at den i Virkeligheden kostede noget. Det ærede Medlem fra Ringkøbing bemærkede, at vi heller ikke maatte tage det saa alvorligt med Brandfaren, naar vi gjorde Forslaget afhængigt af, at Kommunen nedsatte Prisen paa det elektriske Lys. Jo, vi tage det virkelig meget alvorligt med denne Sag. Vi ville ikke bære Ansvaret for, at det paa de Vilkaar, der nu foreligger, ikke bliver til noget. Skulde Kommunen saa ikke ville gaa ind paa de Betingelser, der nu have været paa Tale, saa vilde Ansvaret komme til at hvile paa den. Saa havde vi alt Fald gjort, hvad der under den foreliggende Situation var at gøre. Thi det ærede Medlem kan dog vel ikke mene, at vi skulde afvise Ministerens Forslag om at saa Sagen ordnet paa de Betingelser, han foreslaar, og paalægge ham at ordne den paa hvilke som helst Vilkaar. Saaledes stiller man sig ikke, naar man har med Ordningen af en saadan Sag at gøre.

Om Bording Kirke skal jeg ikke strides med det ærede Medlem. Det, der her er Spørgsmaal om, er, om man vil hjælpe en fattig Hedefommune over dens Vansteligheder eller ej; men jeg indrømmer, som jeg gjorde straks, at det er en Sag, som i og for sig kan have Betæneligheder, og som kun kan forsvares af Hensyn til de trykkende Forhold, hvorunder Befolkningen lever.

S. C. Christensen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) mente, at naar vi her gif ind paa denne Bevilling, til Fortættelsesstolerne, kunde